

НАСТАВНО - УМЕТНИЧКОМ ВЕЋУ

ФАКУЛТЕТА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Рајићева 10

11000 Београд

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА „СТРУКТУРА И ПРОЦЕС МАТЕРИЈАЛИЗАЦИЈЕ ЈЕДНОГ ОБЛИКА АПСТРАКТНЕ СЛИКЕ – ИДЕЈА, ЗНАЧЕЊЕ, ИЗВОЂЕЊЕ“, изложба слика и пратеће документације, кандидата мр Бранка Раковића

На састанку Наставно–уметничког већа Факултета ликовних уметности одржаној 26.02. 2014. године донета је одлука да комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта „Структура и процес материјализације једног облика апстрактне слике“ кандидата мр Бранка Раковића ради у следећем саставу: ред. проф. ФЛУ мр Гордан Николић, ред. проф. ФЛУ мр Слободан Роксандић, ван. проф. ФЛУ др Јасмина Калић, ред. проф. ФЛУ мр Мирко Огњановић и ментор, ред. проф. ФЛУ мр Димитрије Пецић.

Комисија подноси следећи извештај:

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Бранко Раковић је рођен 1967. године у Београду. Средњу школу за индустријско обликовање завршио је 1985. године у Београду. Дипломирао је на Факултету ликовних уметности у Београду 1991. године у класи професора Момчила Антоновића. Члан Удружења ликовних уметника Србије је од 1992. године.

Од 1992. до 1997. године ради као водитељ програма „Нове школе цртања“ при Центру за културу „Стари град“ у Београду.

У статусу самосталног уметника је до 1994. године, када почиње да ради као асистент на Факултету ликовних уметности у Београду. У звање доцента изабран је 2000. године и поново изабран 2005. године. У звање ванредног професора изабран је 2010. године. У периоду од 2002 –2004. године био је шеф Сликарског одсека ФЛУ, а од 2007-2010. године је био на положају продекана за финансије ФЛУ. Члан Савета ФЛУ је био у више наврата, као и члан Савета Универзитета уметности у Београду у два мандата, до 2007. године.

Бранко Раковић је активно учествовао у раду Акредитационе комисије ФЛУ и такође као рецензент у акредитацији сродних студијских програма.

Био је члан организационих одбора Бијенала цртежа и мале пластике 1995. године и

Међународног бијенала графике 1996. године.

Био је члан Уметничког савета Центра за графику и визуелна истраживања Факултета ликовних уметности у Београду, Галерије Графички колектив и Продајне галерије „Београд“.

Бранко Раковић је реализовао 34 самосталне изложбе цртежа, слика, графика и фотографија и учествовао на око 300 групних изложби у Србији и иностранству.

Учествовао је на бројним међународним бијеналима и тријеналима (Токио, Сеул, Осака, Будимпешта, Канагава, Праг, Ужице, Београд...).

Написао је низ предговора за каталоге самосталних изложби својих колега.

Добитник је више награда из области сликарства и графике.

Анализа докторског уметничког пројекта

Докторски уметнички пројекат „Структура и процес материјализације једног облика апстрактне слике – идеја, значење, извођење“ кандидата Бранка Раковића садржи две целине: сликарске радове већег формата изведене у комбинованој техници – уље и други материјали на платну – и писаног рада у коме је систематски и студиозно објашњен процес уметничког рада кандидата у области апстрактног сликарства као и у области цртежа, графике и фотографије, медијима који представљају саставни део Раковићевог стваралачког процеса.

Циљ пројекта је био стварање серије сликарских радова који су оформили убедљиву ликовну целину, представљену на изложби у Галерији савремене ликовне уметности у Нишу, павиљон у Тврђави, 2012. године. Писани рад је осмишљен као јасно и исцрпно објашњене Раковићевих теоријских полазишта и ставова у области ликовних уметности уопште и сопственог стваралачког рада.

Писани део докторског уметничког пројекта „Структура и процес материјализације једног облика апстрактне слике – идеја, значење, извођење“ садржи пет целина: увод, поетички и теоријски оквир, методе материјализације рада, анализу практичног дела ликовног пројекта и закључна разматрања. Приликом писања текста аутор се користио нарочито аналитичко-интроспективном методом.

У Уводу писаног рада кандидат објашњава основну сврху и концепт текста, говори о месту и значају ликовних уметности у контексту савремене уметности и установљених вредности савременог начина живота. Такође, успоставља критички осврт и везу између вредности енформел и апстрактног сликарства и сопствених уметничких истраживања.

У делу Поетички и теоријски оквир, који је уједно најдужи и по својој структури

најсложенији део текста, Раковић врло детаљно образлаже основне елементе сопствене поетике и истражује почетке свог рада у области ликовне уметности са посебним освртом на процес тражења личног израза у области апстрактног сликарства. Кроз низ поглавља

Раковић анализира свој сликарски приступ али исто тако надахнуто пише и о цртежу, графици и фотографији, медијима који су саставни део његовог уметничког рада.

У овом делу текста Раковић јасно и прецизно објашњава структуру и процес настанка слике као и основне идеје и значење свог уметничког рада, баш као што је и наведено у наслову докторског пројекта.

У делу текста Методе материјализације рада, он истражује значај и вредност традиционалних ликовних елемената у сопственом раду као и начин на који су они заступљани у различитим медијима у којима ствара. Веома подробно је објашњена улога и значај сваког елемента у контексту разматрања односа између апстрактне и реалне представе неког садржаја.

Поставка изложбе као и процес израде сваког изложеног рада описани су у делу текста под насловом Анализа практичног дела пројекта. Раковић је методолошки врло јасно анализирао како принципе којима се руководио приликом поставке изложбе, тако и начин на који је настала свака од тринаест изложених слика. Основне одлике Раковићеве поетике, изложене у делу текста Поетички и теоријски оквири, у овом сегменту текста су представљене на други начин, објашњавањем настанка сваког појединачног рада.

У Закључним разматрањима, Раковић прави још један осврт на основне одлике свог докторског уметничког пројекта и истиче значај израде писаног рада у процесу испитивања и сагледавања сопственог или туђег уметничког рада.

Оцена остварених резултата:

Докторски уметнички пројекат „Структура и процес материјализације једног облика апстрактне слике – идеја, значење, извођење“ остварен је на основу уметничких радова који су настали током последњих седам година. Континуитет рада Бранка Раковића долази до изражаја и у овој серији радова у оквиру које аутор наставља и продубљује своја истраживања у области апстрактног сликарства. Посебну вредност представља писани део пројекта јер отвара могућности испитивања и сагледавања уметничког рада из једног другачијег угла.

Изложбом у Галерији савремене уметности у Нишу Раковић је представио компактну и квалитетом уједначену серију уљаних слика. Сlike већег формата постављене су у галерији тако да је остављено довољно простора да се истакне сваки рад појединачно а да у исто време буде истакнута веза између радова. Основну одлику ових радова представља потреба аутора да се изрази чистим ликовним средствима у оквиру апстрактне ликовне форме. Раковић је интуитивно осетио да такав приступ сликарству највише одговара његовом осећању света као и да једино на тај начин може да изрази суштину свог доживљаја.

Раковићево веровање у слику као медиј заснива се на идеји да је слика једна нова

стварност, стварност која у себи сублимира осећања и рефлексије из живота и изражава их снагом ликовног језика. Аутентичност таквог става препознаје се у његовим радовима али исто тако открива и у писаном раду, у коме Раковић објашњава свој однос према слици. „Схватам да је у корену свега моја радозналост и потреба да оно што видим око себе или у себи, претворим у слику, која постаје забележени доказ такве намере.“ Када пише о свом опредељењу за апстрактни ликовни израз Раковић наводи: „Оно што је одредило мој даљи истраживачки пут било је осећање, или боље рећи препознавање, мог могућег израза и остваривање личне поетике. Једноставно, по први пут сам осетио да сам ушао у непрегледни свет идеја и стекао осећање да што више радим, тиме само отварам нове нивое у оквиру рада, који дају могућност за широко ликовно деловање у истраживачком процесу.“

Одлике Раковићевог сликарства су развијени осећај за материјалност слике, вишеслојна структура слике, као и њена наглашена рељефност у појединим деловима.

Драматичност овог сликарства постигнута је разноврсношћу потеза, контрастима врло често интензивних боја, израженом текстуром наноса боје и динамичним кретањима унутар композиције слике. У писаном делу рада Раковић је веома пажљиво и детаљно анализирао начин на који сваки од основних ликовних елемената долази до изражаја у његовом раду. Делови писаног рада који говоре о непосредним сликарским искуствима и начину израде слике представљају неке од најсугестивнијих страница текста.

Значење слике Раковић проналази у позицији уметности и сликарства у култури и друштву уопште и значају начина на који се тумачи улога уметности у друштву.

Исход и уметнички домет докторског пројекта огледа се у доследном спровођењу и даљем развијању специфичног уметничког поступка који је свој израз пронашао пре свега у области апстрактног сликарства али исто тако и у цртежу, графици и фотографији.

Уметнички рад Бранка Раковића заузима запажено место на савременој ликовној сцени у Србији. Изложбом коју је реализовао у галеријском простору у Нишу кандидат је остварио даљи континуитет у раду који је у оквиру докторског пројекта знатно проширен реализовањем писаног дела рада који доприноси савременој теоријској пракси у области ликовних уметности. Раковићев докторски уметнички пројекат, како у сликарским радовима тако и у писаном делу пројекта, омогућава сагледавање једног савременог и аутентичног апстрактног сликарског израза и у исто време успоставља његове везе са неким од сликарских пракси двадесетог века - енформелом и апстрактним експресионизмом.

Закључак комисије:

Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта „Структура и процес материјализације једног облика апстрактне слике – идеја, значење, извођење“ сматра да је кандидат Бранко Раковић веома успешно реализовао изложбу слика у оквиру докторског уметничког пројекта у Галерији савремене ликовне уметности у Нишу. Писани рад, који је саставни део пројекта, у потпуности осветљава све сегменте овог стваралачког процеса и представља добро осмишљену теоријску основу пројекта.

Оригиналност овог пројекта огледа се у настанку убедљиве уметничке целине која је остварена спојем сликарских радова и писаног теоријског рада. Аутентично и доследно истраживање Бранка Раковића у области сликарства, заједно са студиозно написаним теоријским радом, доприноси разноврсности и квалитету савремене ликовне сцене у Србији.

На основу свега наведеног, Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта предлаже Наставно–уметничком већу Факултета ликовних уметности у Београду да прихвати позитиван извештај о овом докторском уметничком пројекту и достави га за усвајање Сенату Универзитета уметности.

Комисија:

мр Гордан Николић, ред. проф. ФЛУ

мр Слободан Роксандић, ред. проф.ФЛУ

др Јасмина Калић, ванр. проф. ФЛУ

мр Мирко Огњановић, ред. проф. ФПУ

мр Димитрије Пецић, ред. проф. ФЛУ, ментор